

SOLIPSISMUL FILOSOFIC

Fedco Octavian, Fabian Florin
U.T.M FUA ARH-151

Universitatea Tehnică a Moldovei

1. Introducere

Solipsismul este uneori exprimat ca opinia că "Eu sunt singura minte care există," sau "stările mele mentale sunt singurele existente." Cu toate acestea, singurul supraviețuitor al unui holocaust nuclear ar putea veni într-adevăr să creadă în oricare dintre aceste propoziții, fără a fi, prin urmare, un solipsist. Deci, solipsismul este considerat doctrina prin care, în principiu, "existență" înseamnă pentru mine doar existența mea și a stărilor mele mentale. Existența este tot ceea ce am experiență - obiectele fizice, alte persoane, evenimente și procese - ceva care în mod obișnuit ar fi privite ca un element constitutiv al spațiului și timpului în care coexistă cu alții sunt în mod necesar interpretate de mine ca parte a conținutului conștiinței mele. Pe scurt, adevăratul solipsist înțelege cuvântul "durere", de exemplu, ca "durerea mea."

2. Tipurile de Solipsism

Solipsism Metafizic este bazat pe o filozofie a idealismului subiectiv, solipsismul metafizic susține că eul este singura realitate existentă și că orice altă realitate, inclusiv lumea exterioară și alte persoane, sunt reprezentări ale aceluși sine, și nu au nici o existență independentă. Sunt și versiuni mai 'slabe' ale solipsismului metafizic, cum ar fi prezentismul egocentric a lui **Caspar Hare**, în care alte persoane sunt conștiente, dar experiențele lor nu sunt pur și simplu prezente.

Solipsism Epistemologic Este o varietatea de idealism, conform căreia numai conținuturile mentale accesibile în mod direct filosofului solipsist poate fi cunoscut. Cu privire la existența unei lumi exterioare este considerată ca o chestiune de nerezolvat mai degrabă, decât fals. Solipsismul Epistemologic susține că realismul impune întrebarea: presupunând că există un univers independent de mintea unui agent și cunoscut numai prin intermediul simțurilor agentului, cum poate fi existența acestui univers studiată științific? În cazul în care o persoană setează un fotoaparat pentru a poza luna atunci când el nu se uita la ea, în cel mai bun caz el decide că există o imagine a lunii în obiectiv atunci când eventual se uita la ea. În mod logic, acest lucru nu asigură că luna în sine (sau chiar aparatul de fotografiat) a existat la momentul în care fotografia se presupune că au fost luate. Pentru a stabili că aceasta este o imagine a unei lumi independente necesită multe alte ipoteze.

Solipsism Metodologic este o variantă agnostică a solipsismului. Ea există în opoziție față de cerințele stricte epistemologice pentru "Cunoaștere". Solipsismul Metodologic uneori merge chiar mai departe de a spune că, până și ceea ce noi percepem ca creier este de fapt o parte a lumii exterioare, căci numai prin simțurile noastre putem vedea sau simți mintea. Numai existența gândurilor este cunoscută cu siguranță.

Foarte important, Solipsistii Metodologici nu intenționează să concluzioneze că formele mai puternice de solipsismului sunt de fapt adevărate. Ei pur și simplu subliniază faptul că justificările unei lumi externe trebuie să se bazeze pe fapte incontestabile cu privire la propria lor conștiință. Solipsismul metodologic consideră că impresii subiective (empirismul) sau cunoștințe înnăscute (raționalismului) sunt singurul punct de plecare posibil sau adecvat pentru construcții filosofice. De multe ori solipsismului metodologic nu este ținut ca un sistem de credință, ci mai degrabă folosit ca un mod de gândire pentru a asista scepticismul (de exemplu, Descartes scepticism cartezian).

Scepticism – Concepție care pune la îndoiala posibilitățile cunoașterii veridice a realității lumii exterioare sau în general a oricărei cunoașteri certe.

Cartezianism -- Doctrina Filosofului Descartes care considera rațiunea drept unic izvor de cunoaștere și a prescrie reguli ale gândirii prin cunoașterea adevărului, încercând totodată să îmbine idealismul cu materialismul.

Reprezentanți

Gorgias Leontini

Solipsismul a fost înregistrat pentru prima dată de sofistul presocratic Grec, Gorgias (c 483-375 îen.), Care este citat de scepticul roman Sextus Empiricus după cum au declarat:

1. Nimic nu există
2. Chiar dacă există ceva, nimic nu poate fi cunoscut despre asta.

3. Chiar dacă ceva ar fi știut despre ceva, cunoștințe cu privire la aceasta nu pot fi comunicate altor persoane. O mare parte din rolul sofisților a fost de a arăta că cunoașterea "obiectivă" este o imposibilitate.

Descartes

Fundamentele solipsismului sunt la rândul lor, baza înțelegerii individului cu privire la toate conceptele psihologice (gândire, voință, percepție, etc.) înțelegerea se realizează prin analogie cu stările sale mentale proprii; adică, prin experiența abstractă din interior. Iar acest punct de vedere, a fost influent în filozofie, deoarece Descartes a ridicat căutarea certitudinii incontestabile ca obiectivul principal al epistemologiei, și de asemenea, ridicând epistemologie ca "prima filozofie".

George Berkeley

Argumentele lui George Berkeley împotriva materialismului în favoarea idealismului oferă solipsiștilor o serie de argumente care nu se găsesc la Descartes. În timp ce Descartes apăra dualismului ontologic, acceptând astfel existența unui (Extensa res), lumea materială precum și mințile imateriale (res cogitans) și Dumnezeu, Berkeley neagă existența materiei, dar nu a minții.

Carles Sanders Pierce

A introdus o noțiune ce trage o linie între realitate obiectivă și limita noastră de percepție a acesteia numită phaneron. Astfel toate experiențele, memoriile noastre sunt de fapt phaneronul prin care noi înțelegem realitate și nu realitatea obiectivă.

3. Argumente contra

Cu toate că există mai multe argumente contra solipsismului precum faptul că noi folosim o limbă. Iar limba este un instrument ce își derivă sensul din cum este folosită de alții colectiv. Iar solipsismul ar impune acest instrument ca unul privat care nu ar avea nici un sens. -Ludwig Wittgenstein

Sau că Solipsismul poziționează omul existent ca o Deitate dar acesta nu are abilitățile unei creator.

Totuși solipsismul nu poate fi negat complet în nici un mod, nu există o modalitate certă de a demonstra că un solipsist nu are dreptate.

Problema se rezumă la o alegere personală de a crede sau nu.

Bertrand Russel

În ceea ce privește solipsismului urmează să fie spus, în primul rând, că este psihologic imposibil de crezut, și este respins, de fapt, chiar și de către cei care vor să creadă. Am primit o dată o scrisoare de la un logician eminent, d-na Christine Ladd-Franklin, spunând că ea era un solipsist, și a fost surprinsă de faptul că nu existau alții. Venind de la un logician solipsist, surpriza ei mă surprins.

Martin Gardner

Dacă mă întrebați să spun orice despre natura a ceea ce se află dincolo de phaneron ... răspunsul meu este: "Cum ar trebui eu să știu?" ... Eu nu sunt consternat de misterele finale ... Eu nu pot înțelege ceea ce se află în spatele întrebării, cum pisica mea nu poate înțelege ce se află în spatele tropotului făcut de tastatura în timp ce introduc acest alineat.

De asemenea Gardner a spus că nu este un solipsist numai din considerentul că realismul este mult mai convenient și sănătos.

Bibliografie:

1. Wittgenstein, Ludwig (1974). *Philosophical Investigations*. Blackwell.
2. Russell, Bertrand (1988) [1912]. *The Problems of Philosophy*. Buffalo, NY: Prometheus Books.
3. Russell, Bertrand (1995) [1921]. *The Analysis of Mind*. London, UK: Routledge.